

Bruxelles, den 18.10.2013
COM(2013) 733 final

2011/0195 (COD)

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET
i henhold til artikel 294, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
vedrørende
Rådets holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets
forordning om den fælles fiskeripolitik

DA

DA

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET

i henhold til artikel 294, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
vedrørende

Rådets holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik

1. BAGGRUND

Forslag fremsendt til Europa-Parlamentet og Rådet (dokument KOM(2011) 425 endelig – 2011/0195 (COD)):	13. juli 2011
Udtalelse afgivet af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg:	28. marts 2012
Udtalelse afgivet af Regionsudvalget:	4. maj 2012
Europa-Parlamentets førstebehandlingsholdning vedtaget:	6. februar 2013
Rådets holdning vedtaget:	17. oktober 2013

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Der overordnede formål med forslaget om en ny forordning om den fælles fiskeripolitik er at skabe et fiskeri og en akvakultur, som skaber et bæredygtige miljø på lang sigt og bidrager til fødevarerforsyningsikkerheden.

3. BEMÆRKNINGER TIL RÅDETS HOLDNING

3.1. Generelle bemærkninger til Rådets holdning:

Kommissionen tilslutter sig Rådets holdning, da det politiske kompromis mellem Europa-Parlamentet og Rådet fastholder alle de centrale elementer i Kommissionens oprindelige forslag. Først og fremmest omfatter det 1) en retlig forpligtelse til at forvalte fiskebestande bæredygtigt, med tilhørende tidsfrister, 2) en retlig forpligtelse til at eliminere udsmid af fisk, med tilhørende tidsfrister, 3) en regionaliseringsmodel, der gør det muligt at træffe beslutninger så tæt på de berørte parter som muligt. En række andre ændringsforslag, bl.a. om flerårige planer, regler for adgang til farvande, etablering af områder til genopretning af fiskebestande, fordeling af fiskerimuligheder, forvaltning af fiskerikapacitet, dataindsamling, den eksterne dimension, kontrol og håndhævelse samt høring og sammensætning af rådgivende råd, kan også accepteres af Kommissionen.

3.2. Europa-Parlamentets ændringsforslag ved førstebehandlingen:

Europa-Parlamentet fremsatte over 230 ændringsforslag fordelt over hele Kommissionens forslag. De fleste af disse ændringsforslag omfattede mere end et enkelt stykke i en artikel.

Under trepartsmøderne blev alle Europa-Parlamentets ændringsforslag gennemgået og forhandlet. Resultatet var, at kun få ændringsforslag blev indarbejdet fuldt ud i Rådets

holdning ved førstebehandlingen: ændringsforslag 116 (hasteforanstaltninger truffet af medlemsstaterne), ændringsforslag 118 (undgåelse og størst mulig begrænsning af uønskede fangster), ændringsforslag 137 (ordninger for omsættelige fiskekvoteandele), ændringsforslag 243 (tilsynsudvalg), ændringsforslag 196 (bidrag til kontroludgifterne) og ændringsforslag 200 (oprettelse af nye rådgivende råd). Disse ændringsforslag blev indarbejdet i Rådets holdning uden ændringer eller med mindre justeringer.

For mange af Europa-Parlamentets ændringsforslag gælder det, at Rådets holdning er formuleret på en sådan måde, at den (fuldt ud eller i det mindste delvis) indarbejder kernen i ændringerne. Dette gælder især for artikel 2 (målsætninger, ændringsforslag 60, 61, 235), artikel 3 (principper for god forvaltningspraksis, ændringsforslag 62, 220), artikel 6, 7 og 8 (almindelige bestemmelser om bevarelsesforanstaltninger, typer af foranstaltninger og oprettelse af områder til genopretning af fiskebestande, ændringsforslag 101, 102, 103), de tekniske foranstaltninger (ændringsforslag 104, 295), artikel 9 og 10 (flerårige planer, ændringsforslag 105, 106, 107, 108, 239), artikel 11 (bevarelsesforanstaltninger med henblik på overholdelse af forpligtelserne i Unionens miljølovgivning, ændringsforslag 109, 111, 258), artikel 12 (Kommissionens nødforanstaltninger, ændringsforslag 115), artikel 15 (landingsforpligtelse, ændringsforslag 119), artikel 16 og 17 (fiskerimuligheder, ændringsforslag 120, 227, 264, 293, 301), artikel 20 og 21 (medlemsstaternes bevarelsesforanstaltninger, ændringsforslag 131-136), artikel 22-24 (flådekapacitetsforvaltning, ændringsforslag 138, 241, 139, 140, 141), artikel 25 (videnskabeligt grundlag for fiskeriforvaltning og høring af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri, ændringsforslag 142-160, 285), artikel 28-32 (den eksterne politik, ændringsforslag 161-176, 230), artikel 34 (akvakultur, ændringsforslag 178-181, 242), artikel 35 (den fælles markedsordning, ændringsforslag 183-188), artikel 44 (rådgivende råd, ændringsforslag 201, 202), og de nye artikler 49 og 50 (om revision og Kommissionens årsrapport, ændringsforslag 209, 210).

I artikel 18 (regionalisering, ændringsforslag 121-130) er kun få elementer af Parlamentets ændringsforslag indarbejdet i Rådets holdning (Parlamentet accepterede Rådets alternative model som afspejlet i Rådets tekst). Ændringsforslagene til artikel 36 (kontrol og håndhævelse, ændringsforslag 189-193, 195, 225 og 226), og artikel 41 og 42 (finansielle instrumenter, ændringsforslag 197, 199, 302) er kun delvis indarbejdet i Rådets holdning.

3.3. Nye bestemmelser, som Rådet har indført, og Kommissionens holdning hertil:

Rådet har ikke indført nye bestemmelser ud over dem, som Europa-Parlamentet allerede havde indført (områder til genopretning af fiskebestande, undgåelse af uønskede fangster og gennemsigtige kriterier for medlemsstaternes tildeling af kvoter).

Rådet har dog udvidet anvendelsesområdet for regionalisering; hvor det oprindeligt kun omfattede flerårige planer og rammer for tekniske foranstaltninger, omfatter det nu også foranstaltninger i henhold til miljømæssige forpligtelser, vedtagelse af specifikke planer for udsmid og andre bevarelsesforanstaltninger. Kommissionen kan acceptere regionaliseringsmodellen og det bredere anvendelsesområde for den reviderede model.

Rådet har ligeledes ændret Kommissionens forslag om forvaltning af fiskerikapaciteten. Selv om Rådet er enig med Parlamentet om at fjerne forpligtelsen for medlemsstaterne til at indføre en ordning for omsættelige fiskekvoteandele, vil Rådet bevare ordningen som en frivillig ordning, hvor medlemsstaterne har mulighed for at vedtage at indføre omsættelige kvoteandele. Rådet og Europa-Parlamentet er blevet enige om at kombinere denne frivillige ordning med videreførelse af eksisterende flådekapacitetsforanstaltninger og tilføjelse af en forpligtelse for medlemsstaterne til, hvor det er hensigtsmæssigt, at udarbejde handlingsplaner med henblik på efterhånden at opnå ligevægt mellem deres flåders fiskerikapacitet og deres

fiskerimuligheder. Kommissionen kan acceptere dette kompromis, da det kan bidrage effektivt til at tilpasse flådekapaciteten i kombination med de finansieringsbetingelser, der er indført i den vedtagne tekst, og som Kommissionen finder rimelige.

3.4. Problemer i forbindelse med vedtagelsen af holdningen ved førstebehandlingen og Kommissionens holdning hertil:

Under de afsluttende forhandlinger blev der indgået en aftale om tildeling af beføjelser til Kommissionen via delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Kommissionen kan acceptere de aftalte ordninger. Navnlig de nærmere bestemmelser om delegerede retsakter/gennemførelsesretsakter inden for rammerne af regionalisering opfylder de institutionelle krav og vil bidrage til at skabe en mere effektiv politik.

Hvad angår specifikke institutionelle bestemmelser i regionaliseringsmodellen (artikel 18) og begrænsningen af Kommissionens beføjelser efter udvalgsproceduren i forbindelse med artikel 22 (gennemførelsesbestemmelser for tilgangs-/afgangsordningen), ser Kommissionen sig nødsaget til at fremsætte erklæringer for at tydeliggøre sin holdning.

Ligeledes finder Kommissionen det nødvendigt at fremsætte en erklæring om sin holdning til bestemmelserne i del VI (den eksterne politik), særlig i artikel 28, stk. 3.

4. KONKLUSION

Kommissionen kan tilslutte sig Rådets holdning, der er resultatet af forhandlingerne med Europa-Parlamentet. Alligevel ser Kommissionen sig nødsaget til at fremsætte følgende erklæringer i forbindelse med artikel 18, stk. 1 og 3, artikel 18, stk. 7, artikel 18, stk. 8, del VI (særlig artikel 28, stk. 3) og artikel 47, stk. 2, andet afsnit (i forbindelse med artikel 22):

Vedr. artikel 18

(vedr. stk. 1 og 3) Kommissionen understreger, at dens beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der er fastlagt i medlemsstaternes fælles henstillinger, ved hjælp af gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter ikke kan berøre Kommissionens frihed med hensyn til vedtagelsen af sådanne retsakter.

(vedr. stk. 7) Den omstændighed, at medlemsstater, som har en direkte forvaltningsmæssig interesse, kan udarbejde fælles henstillinger, kan ikke påvirke Kommissionens eksklusive initiativret til at fremsætte forslag inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik.

(vedr. stk. 8) I lyset af artikel 2, stk. 1, i TEUF, kan stk. 8 ikke fortolkes således, at det automatisk i mangel af yderligere EU-lovgivning bemyndiger medlemsstaterne til at vedtage retligt bindende bestemmelser på et område, hvor Unionen har enekompetence. Hvis Kommissionen vurderer, at sådanne bestemmelser ikke er forenelige med den fælles fiskeripolitiks mål, bør medlemsstaterne handle i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde med henblik på at fjerne enhver uoverensstemmelse med EU-lovgivningen.

Vedr. del VI, særlig artikel 28, stk. 3

Bestemmelserne i del VI om den eksterne politik kan ikke påvirke gyldigheden af Rådets afgørelser eller forhandlingsdirektiver fra Rådet til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF eller af aftaler indgået med tredjelande eller organisationer i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF.

Artikel 47, stk. 2, andet afsnit

Kommissionen understreger, at det er i modstrid med ordlyden og ånden i forordning 182/2011 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13) at gøre systematisk brug af artikel 5, stk. 4, andet afsnit, litra b). Anvendes denne bestemmelse, skal det ske ud fra et specifikt behov for at fravige den principielle regel, som er, at Kommissionen kan vedtage et udkast til en gennemførelsesretsakt, hvis der ikke afgives en udtalelse. Da artikel 5, stk. 4, fastlægger en undtagelse fra den generelle regel, kan anvendelsen af andet afsnit, litra b), ikke bare anses for at være en "skønsbeføjelse" for lovgiver, men skal derimod fortolkes restriktivt og derfor begrundes.